Pregaria.cat

Entrada

Riu una mica siusplau

Per pregaria.cat el dc., 23/10/2002 - 09:00

Possiblement fa un grapat de dies que no rius massa. Com si tots els problemes, els teus evidentment, i la suma dels del món sencer, haguessin esgotat la teva capacitat de joia. Una certa tensió va envaint el teu cor i el nervis estan a flor de pell.

Quina llàstima! Quan rius i fas riure, amb el sentit d'un humor bastant delicat i no gaire ofensiu, la teva cara s'il·lumina, i els altres realment es peten. No creus, que fa falta aquesta mena de balsam social, al menys al teu voltant?

Poca gent ha pensat amb el riure de Déu. Sembla un xic irreverent només de formular-ho. No sé què en dirien els entesos i els especialistes. Però de fet si, com diuen, la seva felicitat és eterna i no té límits, el riure de Déu, o l'equivalent, deu ser etern i sense límits.

M'agrada de pensar que Déu és infinitament feliç. I nosaltres, què esperem per treure una xispeta de bon humor en mig d'una societat tan atabalada i problemàtica. Segur, que enfocaríem les coses molt millor.

(Ampliació : Mateu 28, 9-10)

- Jesús els va sortir al pas i les va saludar
- Se li acostaren i se li abraçaren als peus
- No tingueu por
- Que vagin a Galilea. Allà em veuran.